

Piłkarski

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Pierwsza drużyna Polski, która poniosła wczoraj porażkę w Bukareszcie. Od lewej: Jurowicz, Gędek, Jan Ćuda, Sioma, (rez.), Tarka, Suszczyk, Mordarski, Gracz, Łącz, Cieślak, Mamon.

Ponad pół miliona uczestników
startowało w całej Polsce
W BIEGACH NARODOWYCH
W Województwie krakowskim 65.661
w Krakowie — 21.900 uczestników

Rumuni zwyciężają na obu frontach

Przegrywamy 1:2 w Bukareszcie i w Warszawie

Nie nadzwyczajnie rozpoczął się w tym roku nasz sezon spotkań międzypaństwowych.

Pierwsza reprezentacja doznała w Bukareszcie porażki z najlepszą jedenastką rumuńską, przegrywając 1:2, a drugi garnitur, na który powszechnie stawiano, nie potrafił mimo własnego terenu uzyskać nawet wyniku remisowego z drugą drużyną rumuńską, która wyjechała z Warszawy z identycznym zwycięstwem, jakie uzyskała pierwsza reprezentacja w Bukareszcie.

O ile wynik uzyskany w Bukareszcie nie należy do kategorii „klęsk narodowych”, o tyle zawód jaki sprawili nam nasi reprezentanci w Warszawie jest tym przykrejszy, iż spodziewaliśmy się wiele po tym meczu.

Liczyliśmy na to, że znajdziemy zastępców do pierwszej jedenastki, zwłaszcza że szukaliśmy kandydatów do niej wśród młodych.

Jedno z dwojga: albo nasza druga jedenastka została zmontowana niefortunnie, albo też gracze Polski B przechodząc zbiorową tremę debiutancką nie wierzyli we własne siły, grając bezplanowo.

Porażka w Warszawie przekonała nas o jednym: stało za mało mamy jeszcze zawodników o dobrej klasie. Tacy gracze jak Sobkowiak, Glimas, Skrzypniak czy Wiśniewski grający dobrze w swych drużynach zawodzą w poważniejszych meczach międzynarodowych.

I dlatego zamiast załamywać ręce po porażce w Warszawie — musimy poświęcić jeszcze więcej uwagi szkoleniu naszego narybku i wyszukiwaniu naprawdę utalentowanych zawodników.

Trzyście spotkań z Rumunią

3. 9. 1922 Czerniowce:
POLSKA—RUMUNIA 1:1
 2. 2. 1923 Lwów:
POLSKA—RUMUNIA 1:1
 3. 6. 1927 Bukareszt:
POLSKA—RUMUNIA 2:3
 24. 8. 1931 Warszawa:
POLSKA—RUMUNIA 2:3
 3. 10. 1932 Bukareszt:
POLSKA—RUMUNIA 5:0
 14. 10. 1934 Lwów:
POLSKA—RUMUNIA 3:3
 2. 11. 1935 Bukareszt:
POLSKA—RUMUNIA 1:4
 4. 7. 1937 Łódź:
POLSKA—RUMUNIA 2:4
 19. 7. 1947 Warszawa:
POLSKA—RUMUNIA 1:2
 26. 10. 1947 Bukareszt:
POLSKA—RUMUNIA 0:0
 10. 10. 1948 Chorzów:
POLSKA—RUMUNIA 0:0
 8. 5. 1949 Bukareszt:
POLSKA—RUMUNIA 1:2
- Warszawa:
POLSKA B—RUMUNIA B 1:2

Sędzia Danko nie uznaje bramki
strzelonej przez Polskę

Rumunia I—Polska I 2:1 (2:0)

„Gdyby nie sędzia węgierski Danko, któremu zupełnie brak kwalifikacji na sędziego międzynarodowego, oraz gdyby Wasz Cieślak grał cały czas, — byłbyście mecz wygrali, gdyż Wam się to słusznie należało”

Oto słowa, jakie wypowiedział trener rumuński po zakończonym meczu.

Istotnie — gdyby nie kilkanaście minut, w których Cieślak musiał pauzować poza boiskiem na skutek brutalnego faulu jakiego dopuścił się na nim obrońca rumuński Ritter, oraz gdyby nie sędzia Danko, który nie uznał prawidłowo strzelonej przez nas bramki i nie dopuszczał naszych napastników w pobliże bramki rumuńskiej — mecz z Rumunią w Bukareszcie wygralibyśmy.

Na stadionie bucharszcieńskim zebrało się 50.000 widzów, wśród których w łóż honorowej zasiadł cały rząd wraz z premierem Grosą, na czele, jak również całe polskie poselstwo, by być świadkami tego naprawdę ciekawego i emocjonującego spotkania.

Drużyny wystąpiły w następujących składach:

POLSKA:
Jurowicz, Gędek, Jan Ćuda, Suszczyk, Tarka, Brzozowski, Mordarski (Mamon), Cieślak (Krasówka), Łącz, Gracz, Mamon (Mordarski).

RUMUNIA:
Boros, Ritter, Farmati, Marinescu, Bacut, Szilotti, Marian, Jordache, Pecowski, Barta.

Gry rozpoczęli Rumuni narzucając fantastycznie szybkie tempo, czym wprowadzili chaos w tylnych formacjach drużyny polskiej. Już w 5 min. Pecowski po zagranie z Jordache zdobywa pierwszą bramkę, przy czym przypadkowy strzał tego zawodnika przepuścił nerwowo w początkach gry Jurowicz.

W drużynie rumuńskiej doskonale spisywali się w tym okresie Pecowski oraz Bacut, którzy wyłapywali wszystkie piłki polskim zawodnikom.

Atak nasz kierowany przez Łacza nie mógł jakoś znaleźć siły przebojowej, a dostawczy się kilkakrotnie przed bramkę polską, rozbijany był brutalnymi wkraczaniami obrońcy Rittera, którego nie tylko ostrą,

ale wprost brutalną grą, sędzia Danko tolerował przez cały przebieg gry.

W 30 min. atak rumuński doskonale zasilany piłkami z pomocy przedostaje się w pobliże bramki i na skutek fatalnego błędu Tarki uzyskuje drugą bramkę, której Jurowicz tym razem nie był w stanie obronić.

Polacy nie kapitulują i atak lewą stroną przedostaje się pod bramkę rumuńską, gdzie Cieślak i Gracz oddają kilka strzałów na bramkę Borosa. Strzały te nie były jednak trudne do obrony.

PO PAUZIE

Druga połowa gry była zupełnie odmienną od pierwszej. Atak nasz aczkolwiek słabo kierowany przez Łacza gra dużo lepiej. Zawodnicy przyjęli zupełnie inną taktykę, aniżeli przed pauzą, tzn. nie trzymali się szablonowego systemu WM lecz zmieniali często pozycje, czym wprowadzili zamieszanie w szeregach drużyny rumuńskiej.

Tak zresztą robili to przed pauzą Rumuni, którzy zarzucili już stary i szablonowy system WM. Gdyby nie utrata Cieślaka, którego w pewnym momencie brutalnie sfalował obrońca, mogliśmy spotkanie to wygrać. (Ciąg dalszy na str. 3)

Węgry gromią Austrię 6:1 (3:0)

BUDAPEST. Międzynarodowe spotkanie piłkarskie rozegrane w niedzielę w Budapeszcie pomiędzy Austrią a Węgrami zakończyło się nieoczekiwanym wysokim zwycięstwem drużyny węgierskiej w stosunku 6:1.

Zwycięzcy zagrali we wszystkich liniach doskonale demonstrując grę na najwyższym poziomie.

Zawodnikom przyglądało się 50.000 widzów.

Wyniki spotkań ligowych w lidze czechosłowackiej

Slavia—Kladno 3:1 (1:1).
ATK—Manet 2:2 (5:1).
Teplice—Victoria Pilzen 5:1 (3:0).
Sl. Ostrava—Koszyce 3:1 (1:0).
Sparta—Trnava 2:0 (2:0).

Kohut zaprzepaścił jedyną szansę
na wyrównanie

Druga reprezentacja Rumunii triumfuje zwyciężając w Warszawie Polskę B 2:1 (2:1)

WARSZAWA. 30.000 widzów zgromadziło się na Stadionie Wojska Polskiego aby być świadkami dobrej, ale nie składnej gry młodej drużyny Polski B.

Jeśli chodzi o grę drużyny Polski to przyznać należy że grała ona zupełnie dobrze, ale tylko przez 60 min. Później Polacy albo

załamali się, wobec przestrzelenia karnego przez Kohutę, bądź też porządnie spuchli.

Jasnymi punktami drużyny polskiej byli: Rybicki i Parpan, oraz do chwili kontuzji Muskała, jak również i Wiśniewski.

Kohut do przerwy zupełnie dobry, po przerwie wyróżniał się tylko ostrą grą i egoistycznymi zagraniami. Zupełnie dobrze wypadł Kokot II, który wraz z Aniołą stwarzali

bardzo niebezpieczną sytuację pod bramką Rumunii.

Skrzyni pomocnicy Skrzypniak i Szmidt walczyli nieustępliwie ale niepotrzebnie wdawali się w górne pojedynki w grze głową, w których Rumuni byli wyraźnie lepsi od nas.

Jedynie tylko Parpan wygrywał pojedynki przy górnych piłkach oraz zaszachował środkowego napastnika Rumunii.

Obrońcy Glimas i Sobkowiak wkraczali wprawdzie ostro, ale nie znaleźli skutecznej recepty na zatrzymanie napadu rumuńskiego.

Rybicki w bramce, jak powiedział, był bardzo dobry. Niepotrzebnie jednak rzucał się często ryzykownie głową wprzód co w przyszłości zakończyć się może dotkliwą kontuzją.

Przy pierwszej bramce zasłonięty przez obrońcę winy nie ponosi.

RUMUNI BYLI LEPSI OD NAS

Bramkarz Voinescu zna dobrze swój fach, kilkakrotnie ratował w groźnych sytuacjach, główki Anioły nie mógł jednak obronić.

Obrońcy szybcy, pewni, wkraczali ostro, rozbijali pewnie niezdecydowane ataki naszych napastników. Pomoc rumuńska na poziomie, a Szilahi „przykleił się” dosłownie do Kohuty, zakrywając go kompletnie. Atak rumuński grający w składzie: Lungu, Spielman, Vacl, Avastli-haci, Paraschiva był najlepszą formacją drużyny rumuńskiej.

Zdobywał szybko teren, dochodził do pola karnego, ale strzelał nie nadzwyczajnie. Pierwsze skrzypce w tej linii grał Vacl, a bardzo pracowity i grającym defensywnie był Spielman.

PRZEBIEG GRY

Już w pierwszej minucie prawa strona Rumunów podciąga do pola

(Ciąg dalszy na str. 3)

Polska B, która w Warszawie doznała również porażki z drugą drużyną rumuńską. Od lewej: Rybicki, Sobkowiak, Glimas, Szmidt, Parpan, Skrzypniak, Kokot, Anioła, Kohut, Muskała i Wiśniewski.

Drobiazgi piłkarskie

WIEDEŃ. Znała wiedeńska drużyna Rapid otrzymała zaproszenie na rozegranie kilku spotkań w czerwcu i lipcu br. na terenie Brazylii.

GENEWA. Szwajcarska drużyna Servette dotarła w swej karierze po raz 6 do finału pucharu Szwajcarii w roku bieżącym.

Po raz 5 przeciwnikiem Servette w finale był zespół piłkarski Grashoppers, z którym Servette zdołał wygrać tylko raz w r. 1928.

TURYŃ. Włoskie kluby piłkarskie w dalszym ciągu ściągają zagranicznych piłkarzy płacąc im niejednokrotnie bardzo wysokie „odskądowania”. Na czele tej kategoryi wysunął się Juventus, który tym razem pozyskał brookowego napastnika angielskiej drużyny Tottenham Hotspurs, Jonny Gordona za cenę 7.000 funtów angielskich.

LUXEMBURG. W Luxemburgu zakończono już mistrzostwa ligi piłkarskiej na r. 1949. Mistrzem została drużyna Spora (Luxemburg), która również doszła do finału rozgrywek o puchar Luxemburgu.

W MISTRZOSTWACH piłkarskich Ameryki Południowej Urugwaj pokonał Paragwaj 2:1, Peru — Ecuador 4:0 i Chile zremisowało z Columbią 1:1.

PIERWSZE MIEJSCE w mistrzostwach piłki nożnej Afryki Zachodniej zajęła portugalska Gwinea przed Dabarem.

FINAL amatorskiego pucharu Angli rozegrano w Londynie pomiędzy drużynami Bromley i Romford z wynikiem 1:0 dla Bromley.

W PÓŁFINALE pucharu Francji Racing Club Paris, zremisował w pierwszym spotkaniu z drużyną Metz, zwyciężył w powtórzonej zawodach 2:0.

Swift wycofuje się z życia sportowego

LONDYN. Reprezentacyjny bramkarz angielski Frank Swift, jeden z najlepszych bramkarzy jakich Anglia posiadała, wycofuje się całkowicie z życia sportowego. Swoją karierę piłkarską zakończy Swift swym ostatnim występem w barwach Manchester City w dniu 8 maja w zawodach I ligi przeciw Huddersfield. Swift występował 18 razy w reprezentacji narodowej Anglii.

Pierwszy krok bokserki w Krakowie

W dniach 11, 13 i 14 maja br. odbędzie się w hali WUKF, przy ulicy Zwierzynieckiej 24 — I krok bokserki. Początek zawodów o godz. 18. Badanie lekarskie dla zawodników odbędzie się na godzinę przed zawodami.

W pierwszym kroku bokserki m. og. startować nowicjusze, którzy ukończyli 16 lat, stowarzyszeni lub nie stowarzyszeni. Za nowicjusza uważa się takiego zawodnika, który nie stoczył ani jednej walki w ramach zawodów publicznych.

Termin zgłoszeń do I-go kroku bokserki, upływa z dniem 10 maja br. godzina 19. Zgłoszenia należy kierować do sekretariatu KOZB, Kraków, Basztowa 6, w godzinach urzędowych.

Wraz z listą zgłoszeń, należy również przesyłać młodych kandydatów w kwocie 250 zł za każdego zawodnika. Kaucja ta przepada tylko w wypadku niestawienia się zgłoszonego zawodnika, natomiast zwrotna zostaje w wypadku odbycia walki.

W biegu kolporterów zwyciężył Burek Jacek

W biegu kolporterów gazet urządzonym w dniu wczorajszym przez dziennik „Echo Krakowskie” z okazji „Tygodnia Oświaty, Książki i Prasy” zwyciężył Burek Jacek przed Osińskim Tadeuszem i Burkiem Janem.

Bieg zorganizowany w Parku Jordana wzbudził duże zainteresowanie publiczności i był imprezą całkowicie udaną.

Trasa biegu prowadziła przez aleję parku, przy czym „zawodnicy” wykazywali musielni swoje kwalifikacje zawodowe, gdyż z trasy nie była usunięta publiczność w związku z czym biegający chłopcy natrafiali na liczne i nieprzewidziane przeszkody. Jeżeli dodamy, że każdy z nich dzierzył pod pachą po 50 numerów „Echa”, a wiek zawodników nie przekraczał 15 lat, to zupełnie zrozumiałe będzie szczerzy entuzjazm i licznie zebranych widzów.

Zwycięzca jako nagrodę otrzymał piłkę nożną, dwaj następni natomiast nagrody książkowe.

Zespoły wiejskie dominują w Biegach Narodowych

65 tysięcy uczestników w wojew. krakowskim

(Zak). Jeśli w roku ub. organizacja Biegów Narodowych nosiła w wielu wypadkach charakter imprez wycieczki, to w roku bieżącym możemy poszczycić się pięknymi wynikami organizacyjnymi.

Na terenie woj. krakowskiego startowało ogółem 65.661 uczestników i uczestniczek.

Niedziela 8 maja była przede wszystkim dniem sukcesu młodzieży w Biegach Narodowych. We wszystkich gromadach, gminach, miasteczkach i miastach stanęły na starcie tysiące dzieci i młodzieży, by w pierwszej tegorocznej imprezie masowej udowodnić swoją fizyczną przez zdrowy wysiłek i szlachetną rywalizację na łakach i bieżniach.

Nawet deszczowy poranek i chłodny dzień nie przeszkodziły w masowym udziale młodzieży w Biegach Narodowych. Było to równocześnie pierwsze spotkanie masowe młodzieży wsi i miast, które zakończyło się tym razem walnym zwycięstwem wsi.

Biegi Narodowe odniosły również sukces propagandowy. Na wszystkich boiskach, gdzie Biegi się odbywały, zbierały się przez cały dzień rzesze widzów, przyglądających się z zainteresowaniem wyczynom młodzieży i oklaskujących żywo zwycięzców poszczególnych konkurencji.

W Krakowie Biegi Narodowe rozpoczęły się punktualnie o godz. 9 rano w 15 punktach startowych. Otwarcie Biegów miało wszędzie charakter bardzo uroczysty, boiska i bieżnie przybrane były flagami o barwach narodowych i setkami małych chorągiewek. Przed rozpoczęciem Biegów gospodarze boisk wygłosili do młodzieży okolicznościowe przemówienia.

Walka na bieżniach była niejednokrotnie bardzo zażarta i dostarczała licznie zebranej publiczności wiele emocji. Ambicja biegających dostarczała się do drugiego etapu Biegów Narodowych oraz chęć

ZDOBYCIA OSF pozwoliła wielu dziewczętom i chłopcom na uzyskanie bardzo dobrych wyników.

W Krakowie wzięło udział w Biegach Narodowych ogółem 20.956 uczestników, w tym 5.053 kobiet i 15.903 mężczyzn.

Z cyfry tej minimum na Odnagę Sprawności Fizycznej uzyskało ogółem 19.444 osób, w tym 4.644 kobiet i 14.800 mężczyzn.

Indywidualnie na poszczególnych punktach w Krakowie zwyciężyli: **DYSTANS 500 m DLA KOBIET**
Kat. wieku 15—17 lat: Romańska 1.38,4 min., Maruzłowa, 1,40 m., Baczynska 1,40,5 m., Uniwersal 1,41 m., Franczak 1,42 m., Pajak 1,42,8 m., Wolańska 1,48,3, Studnicka 1,50, Grabka 1,50 m. i Parszywa 1,55,2 m.

Kat. wieku 18—19 lat: Bułanka 1,30 min., Borowiec 1,39 m., Dudek 1,42, Balazińska 1,42,9, Serafin 1,45,1, Kurtecka 1,45,1, Mał 1,48, Grac 2,00 Romańska 1,51,2 m.

Kat. wieku 20—25 lat: Galus 1,37 min., Wolańska 1,39,1, Jabłońska 1,47, Ziembaszewska 1,50, Kryza 1,52,9 m.

Kat. wieku 26—32 lat: Krychańska 1,37,2 min.

Kat. powyżej 33 lat: Korosadowicz 2,13,8 min., Sikora 2,43,2 min.

DYSTANS 1.000 m DLA MĘŻCZYZN
Kat. wieku 15—17 lat: Łapa 2,56,9 min., Reinel II 3,02,8, Boczar 3,04, Moskal 3,09, Burek 3,10,4, Lempart 3,11, Żurek 3,15, Jakimiec 3,15,1, Czekaj 3,16,5, Szybowski 3,18,1, Broda 3,19,2, Musiał 3,23,01, Przysławski 3,25 i Grudziński 3,31,5 min.

Kat. 18—19 lat: Wójcik 2,53,4 min., Kuś 2,54,3, Siliński 2,57,8, Grzegorz 3,02, Bury 3,02,8, Wójcik II 3,05, Jarocki 3,08,3, Skrzypek 3,09,6, Maselko 3,11, Spuła 3,11,03, Jasiołek 3,12, Franczak 3,17,5, Tabor 3,21,3, Jędrzejak 3,24,4, Tokarski 3,25 min.

CDKA—Torpedo 2:1 (1:1)

MOSKWA. Na stadionie „Dyna mo” w Moskwie rozegrany został mecz z cyklu spotkań o mistrzostwo piłkarskie ZSRR, między zespołami — mistrzem Związku Radzieckiego — drużyną CDKA i stalingradzkim klubem — „Torpedo”.

Po niezwykle emocjonującym przebiegu, pierwsza połowa meczu zakończyła się wynikiem remisowym 1:1. Po przerwie wynik przez dłuższy czas nie ulegał zmianie, dopiero tuż przed zakończeniem meczu środkowy napastnik CDKA — Fiedorow, celnym strzałem zdobył zwycięską bramkę dla swojej drużyny.

DYSTANS 3.000 m DLA MĘŻCZYZN
Kat. wieku 20—25 lat: Niemczyk 9,20,5, min. Szymański 9,34, Szargot 9,55,8, Trojak 10,02,1, Cłaśtoń 10,15,2, Oszyżko 10,24,4, Zaraska 10,32, Bułar 10,38,02, Szymczykowski 10,56, Piotrowski 10,58,4, Czapiak 11,01,8, Richter 11,17, Boczański 11,30, Plekio 11,47, Zieliński 12,02,8 min.

Kat. wieku 30—39 lat:
Korosadowicz 10,46,4 min., Obuchowicz 11,42, Manek 11,46,5, Durański 11,52, Gorula 12,51, Baran 13,02,8, Grochoń 13,27.

Kat. wieku ponad 40 lat:
Sowa 13,41,8 min. Kossek 13,57 m. W powiatach województwa krakowskiego startowało ogółem 44.705 uczestników, z czego na wieś przypada 23.211, zaś na miasta powiatowe 21.494 osób.

Udział kobiet w Biegach Narodowych na terenie powiatów wyraża się cyfrą 12.760, zaś mężczyzn 31.945.

Cyfrę tę byłyby niewątpliwie jeszcze wyższe, gdyby nie padający przez cały dzień deszcz, który np. w Olkuszu uniemożliwił zupełnie przeprowadzenie biegów. Na szczególną uwagę zasługują wyniki osiągnięte

przez młodzież wiejską, które w jednym wypadku są lepsze od uzyskanych w Krakowie.

Tak np. Lalik Sabina z Bochni (15—17 lat) uzyskała czas 1,20 min., Białkowska (20—25 lat) 1,20,1 min. Wśród mężczyzn wyróżnili się Gurecki z czasem 2,44,2 i Zemanek z Białej 2,38 min., oraz Smierciek (20—25 lat) 9,11,03 min. Liska z Czerkawy (30—39 lat) 9,55,3 min. i Kasprzyk z Myślenic (ponad 40 lat) 11,40 min.

W najbliższą niedzielę 15 bm. odbędzie się II etap Biegów Narodowych, na szczeblu powiatowym, do którego wejdzie po 5 pierwszych z każdego spośród 15 punktów w Krakowie. Cyfra ta uzupełniona będzie zwycięzcami biegów przeprowadzonych w gminach i miastach powiatowych po 1 z każdej grupy wieku do lat 20 i po 2 z grup powyżej lat 20.

Wyniki ilościowe w ramach zawodniczą pionów, które niewątpliwie wpłynęły na tak liczny udział w Biegach Narodowych, podamy w jednym z następnych numerów po dokonaniu szczegółowych obliczeń przez Wojewódzki Komitet Wykonawczy Biegów Narodowych.

Nowi mistrzowie Polski w boksie

wyłonieni

WROCŁAW. We Wrocławiu zakończyły się indywidualne mistrzostwa Polski w boksie. Tytuły mistrzów w kolejności wag zdobyli:

Kasperczak (Wrocław), Grzywocz (Śląsk), Antkiewicz (Gdańsk), Czortek (Warszawa), Chychla (Gdańsk), Nowara (Śląsk), Szymura (Warszawa), Klimecki (Wrocław).

Wyniki walk finałowych:
Kasperczak (Wrocław) wygrał na punkty z Mikołajczewskim (Gdańsk).

W pierwszej rundzie obaj zawodnicy walczyli b. ostro. Gdańszczanin jest w tym starciu jedynie minimalnie gorszy od Kasperczaka. W drugiej rundzie ciósy wrocławianina mają

więcej dynamiki i robią wrażenie na przeciwniku. Mikołajczewski stara się narzucić walkę w zacięciu, gdzie ma przewagę.

W ostatnim starciu Mikołajczewski przeprowadza chaotyczne ataki, które jednak skutecznie wstrzymuje lepszy technicznie Kasperczak. Mikołajczewski pod koniec walki ostrzeżenia.

W kugulej — walka między Grzywoczem (Śląsk) a Czarneckim (Łódź), rozpoczęła się od szybkich Czarnecki bije często lewym sierpem z doskoków.

Grzywocz demonstruje w tym okresie bardzo ładną pracę nóg i

szybkie kontry. Przewaga techniczna Grzywocza jest zdecydowana i Ślązak wygrywa rundę.

Podobny przebieg ma druga runda, którą również wygrywa Grzywocz.

W trzecim starciu tempo walki słabnie. Obaj zawodnicy są zmęczeni i runda jest remisowa. Zwycięża na punkty Grzywocz.

W piórkowej — Antkiewicz (Gdańsk) wypunktował Kruza (Pomorze).

W pierwszym starciu Kruza bije doskonale prostymi, hamując ataki przeciwnika. Ciósy Pomorzana mają swą siłę i czynią duże wrażenie na Antkiewiczu. Runda dla Kruza.

W drugim starciu obraz walki zupełnie się zmienia. Antkiewicz silnymi ciösami rozbił gardę przeciwnika i stopniowo osłabia go. Starcie to wygrywa zdecydowanie Antkiewicz.

W trzeciej rundzie gdańszczanin w dalszym ciągu jest w ofensywie, bijąc seriami. Kruza ogranicza się jedynie do stopowania ataków lewym prostym. Zwycięża Antkiewicz, jednak Kruza był przez cały czas równorzędny przeciwnikowi.

W wadze lekkiej — Czortek (Warszawa) zwycięża na punkty Piotrowskiego (Pomorze). Już od pierwszego momentu walki między rutynowanym Czortkiem a mało znanym Piotrowskim jest żywa i ciekawa. Czortek na każdy atak Piotrowskiego odpowiada prawnym sierpem, który często dochodzi do celu. W czasie walki Czortek kilkakrotnie zmienia pozycję, dezorientując zupełnie przeciwnika —

Sobik i Mroczek mistrzami Polski w szabli i szpadzie

POZNAN. W drugim dniu mistrzostw szermierczych Polski rozegrane zostały konkurencje męskie w szabli i szpadzie. Mistrzostwo Polski w szabli zdobył: Sobik (Katowice).

W szpadzie tytuł mistrzowski zdobył niespodziewanie Mroczek (Kraków), bijąc w finale Fogta.

Wyniki techniczne: szabla — półfinały: Prasadziński—Fogt 1:3, 5:3, 5:3; Sobik—Banas 3:3, 3:3, 5:4. Finał: Sobik—Prasadziński 5:4, 5:2. Szpada — półfinały: Fogt—Sobik 5:3, 5:4, Mroczek—Dajkowski 5:2, 1:5, 5:2. Finały: Mroczek—Fogt 5:3, 4:5, 5:3.

8,02 m w skoku w dal

CHICAGO. Na zawodach lekkoatletycznych w Chicago student miejscowego uniwersytetu 17-letni Murzyn George Brown uzyskał w skoku w dal 8 m i 2 cm. W ten sposób jest on czwartym człowiekiem, który przekroczył granicę 8 m.

Poprzednicy jego, również Murzyni uzyskali następujące wyniki: Owens 8,13 m, Steele 8,07 m i Percock 8 m.

runda dla Czortka. W drugiej rundzie trwa Jalsza wymiana ciösów, przy czym Czortek pozytywnie odpowiada ataki ambitnego Pomorzana.

W trzecim starciu Czortek przejmie całkowicie inicjatywę i uzyska wysoką przewagę. Piękne ciösy z rotacji kilkakrotnie zachwiał przeciwnikiem.

Zwycięża na punkty Czortek, co publiczność nagradza długimi oklaskami.

W wadze półśredniej — Chychla (Gdańsk) wygrywa przez t. k. o. w III rundzie z Olejnikiem (Łódź).

Pierwsze starcie toczy się pod znakiem wyraźnej przewagi Chychli, który trafia bardzo czysto z dystansu, nie dopuszczając do zwarcia.

W drugiej rundzie przewaga Chychli jest jeszcze bardziej widoczna. Ciösy gdańszczanina mają swą dynamikę i robią duże wrażenie na Olejniku. W trzeciej rundzie Chychla pięknie trafia i łodzić jest kompletnie zamroczonej, puszcza gardę i jest niezdolny do dalszej walki. Sędzia ringowy zamiast natychmiast przerwać walkę dopuszcza do kontynuowania jej, oploto, gdy Olejnik zwiśa na linach, przerywa ją, ogłaszając zwycięstwo Chychli przez techniczny nokaut.

W wadze średniej — Nowara (Śląsk) pokonał na punkty Kwiatkowskiego (Gdańsk).

Walka była bodaj najsłabszą ze spotkań finałowych. Zawiedziona publiczność kilkakrotnie wyrażała swoje niezadowolenie z ciągłego trzymania się zawodników.

W wadze półciężkiej — Szymura (Warszawa) nokautuje w I rundzie Koleczko (Poznań). Już na początku pierwszej rundy Szymura zadaje serie na szcękę i żołądek, po której Koleczko zwiśa na linach i daje się wyliczyć.

W wadze ciężkiej — Klimecki (Wrocław) niezbędnie zasilenie zwyciężył na punkty Niewadziła (Łódź).

Pierwsza runda toczyła się przy dość szybkiej wymianie ciösów, przy czym lepszy technicznie był Niewadził. Runda wyrównana. Podobny przebieg ma druga runda, w której Niewadził kilka razy niebezpiecznie trafia i Klimecki jest wyraźnie zmęczony.

Z życia sportowego szkół średnich

Staraniem Koła Sportowego i S. P. przy Państwowej Szkole Przemysłowej, odbyły się ostatnio rozgrywki sportowe, pomiędzy zespołami Państwowej Szkoły Przemysłowej o Ośrodkiem Szkolenia Zaw. Przemysłu Metalowego.

W siatkówce Państw. Szkoła Przemysłowa pokonała zespół Ośr. Szk. Zawodowego w stosunku 2:1 oraz w koszykówce zwyciężyła 41:12 (18:10).

W siatkówce punkty zdobyli Maciejowski, Bodzon, Gamoń, Brodzki, Pikuś i Nalepiński.

W koszykówce Łaska, Plata, Kuha, Pionka, Więcek, Brodzki, Kłosa, Buła, Maciejowski i Bylica.

W piłce nożnej zwyciężył również zespół P. S. P. bijąc zdecydowanie Ośrodek w stosunku 4:0 (1:0).

Ogólnopolskie mistrzostwa szkół średnich w Warszawie

Dnia 16 czerwca b. r. rozpoczynają się w Warszawie ogólnopolskie mistrzostwa sportowe szkół średnich. Sportowcy Krakowa starannie się przygotowują, aby godnie reprezentować gród podwawelski.

Honorowym opiekunem MKS-u jest Kurator Okręgu Szkolnego dr. Wincenty Danek, który stara się, aby kadra reprezentacyjna była jak najlepiej przygotowana, wykwirowana i aby osiągnęła jak najlepsze wyniki. Oprócz tego profesorowie W. F.: Dużyk, Szostak, Szolc i Mochnacki trenują najlepszych siatkarzy, koszykarzy, lekkoatletów, pływaków i piłkarzy.

Zadanie trenerów i zawodników jest wielkie, bo konkurencja innych okręgów, jak Poznań, Warszawa, Łódź i Śląsk, jest silna, a stawka bardzo duża. Jednak sportowcy Krakowa nie chcą być outsiderem i zamierzają odegrać w mistrzostwach większą rolę.

Kraków zestawia reprezentację w ten sposób, że do Warszawy pojadą nie tylko najlepsi sportowcy, ale i najlepsi uczniowie. Koniec roku się zbliża i trzeba dołożyć dużo starań, ażeby pogodzić zajęcia szkolne z intensywnym treningiem. Pracy jest dużo, ale należy mieć nadzieję, że wyniki osiągnięte w mistrzostwach wynagrodzą ją w zupełności.

Na polu przygotowań spotykamy rywalizację między chłopcami i dziewczętami. Treningi tych ostatnich

prowadzone przez prof. Otwinowską pozwalają przypuszczać, że nieprzyniosą one wstydu naszemu miastu podczas zawodów.

Eliminacja zawodników do Warszawy będą mistrzostwa szkół średnich Okręgu Krakowskiego, w których oprócz Krakowa będą brać udział zawodnicy szkół średnich z Bochni, Wieliczki, Olkusza, Nowego Targu i innych. Zawody te rozpoczyna się w połowie maja i zapowiadają się bardzo atrakcyjnie.

Kolejdy sportowcy! Oddajcie się pracy z całym zapalem, aby wasze wyniki uzyskane w szkole, na boisku, bieżni czy pływalni przyniosły chlubę Wam i naszemu miastu!

Deak królem strzelców w lidze węgierskiej

BUDAPEST. Doskonały napastnik klubu Ferencváros, reprezentacyjny piłkarz Węgier Deak prowadzi obecnie zdecydowanie w tabeli strzelców ligowych, mając na swym koncie 51 strzelonych bramek, co stanowi połowę bramek zdobytych

W ramach 60-lecia węgierskiego klubu piłkarskiego MTK, drużyna jubilat rozegrała spotkanie ligowe z prowadzącą w tabeli bez porażki, Ferencvárosem. — MTK wygrał niespodziewanie 4:2 (0:0).

Siódmy etap wyścigu Praga-Warszawa Vesely zgubił swego „cienia” będąc pierwszym na mecie

POLSKA I na drugim miejscu w ogólnej klasyfikacji wyścigu

Drużynowa klasyfikacja

NA SIÓDMYM ETAPIE:

1. Rumunia I	16:56,29
2. Polska I	16:56,38
3. CSR I	16:59,06
4. Francja I	17:03,48
5. Francja II	17:07,50
6. Francja III	17:15,52

PO SIÓDMYM ETAPIE:

1. Francja II	94:41,35
2. Polska I	94:50,38
3. Francja I	94:55,29
4. CSR I	94:58,14
5. Rumunia I	
6. Polska II	
7. Francja III	
8. CSR II	
9. Polska III	

INDYWIDUALNIE

PO SIÓDMYM ETAPIE:

1. Vesely (CSR)	31:16,16
2. Herbulot (Fr.)	31:27,27
3. Rlegert (Fr.)	31:28,31
4. Garnier (Fr.)	31:31,45
5. Bathie (Fr.)	31:32,07
6. Wójcik (Polska)	31:32,17

Rumunia B zwycięża Polskę B 2:1

(Dokończenie ze str. 1)

karnego, strzela Lungu, ale Rybicki broni nakrywka. W następnej minucie Paraschiva podciąga lewą stroną, podaje Spielmanowi, który mija Skrzypniaka i w 4 min.

UZYSKUJE PROWADZENIE DLA RUMUNII.

Polska nie peszy się tą bramką, podciąga na pole karne Rumunii, ale tu obrońcy Rumunii wkraczają pewnie.

W 10 min. Anioła podaje Konutowi, ten strzela, ale obrońca Apolsam wybijają prawie z linii bramkowej na róg bity przez Kokota, który rumuński bramkarz broni pewnie. Po wybieciu piłki przez bramkarza, piłkę otrzymuje Spielman podaje do Vael, który w 11 min.

PODWYŻSZA WYNIK NA 2:0 DLA RUMUNII.

Polacy niezrażeni w dalszym ciągu atakują, a Kohut ma 100 proc. okazji do strzelenia bramki, ale traci piłkę przy driblingu. Ten sam

Przedostatni etap wyścigu kolarskiego Praga-Warszawa, który został rozegrany w niedzielę na najdłuższej z dotychczasowych tras — 212 km zakończył się ponownym zwycięstwem Veselého, który tym razem zgubił swego „cienia” — Garnier’a i przyszedł do mety o 4 min. przed Francuzem Fiegertem.

Pierwszym Polakiem był Pietraszewski, który zajął 4 miejsce przed Wójcikiem.

Drużynowo 7 etap wygrała Rumunia I przed Polską I i CSR I. W klasyfikacji zespołowej pierwsza drużyna Polski nadrobiła różnicę dzielącą ją od Francji II o 11 min. 12 sek., wychodząc na drugie miejsce przed Francją I.

O godz. 11.30 wyruszyli ze startu we Wrocławiu kolarze do 7 etapu Wrocław-Lódź.

Wyścig, który odbył się w ciężkich warunkach atmosferycznych w czasie wiatru i deszczu na niezbyt dobrej drodze zakończył się sukcesem Veselého.

Polacy jechali na tym etapie bardzo pechowo.

Wrzesiński miał defekt przerzutki, a Kapiak i Pietraszewski złapali gumy.

Francuz Garnier, który od samej Pragi trzymał się jak cień Veselého przebieł dwukrotnie gumę, tracąc szansę na pokonanie leadera.

Do Łodzi wyruszyło 79 kolarzy. Czołówka składająca się z 36 kolarzy, z miejsca narzuca ostre tempo.

po. Z grupy czołowej odpada w miarę upływu czasu i trasy coraz więcej zawodników, na skutek defektów i słabego tempa.

Na punkcie odżywczym w Kępnie, do którego przyjechali kolarze o godz. 12.50, czołówka zwiększa tempo i w tyle zostaje 10 zawodników, wśród nich Weglenda, Olszewski, Siemiński i Leskiewicz.

Prowadzenie obejmują kolejno Polak Czyż, Francuz Rlegert i Czech Vesely.

Na 106 km. czołówkę dochodzi Garnier po 60 km pogoni. Jednakowoż na 120 km. Francuz łapie ponownie gumę i zostaje daleko w tyle.

W czołówce jedzie już teraz tylko 7 kolarzy, wśród których znajdują się dwaj Polacy Wójcik i Pietraszewski, 60 km. przed metą Vesely ucieka, mając już na 25 km. przed Łodzią ok. 4 km. przewagi nad czołówką.

Czechosłowak wpada na metę w Helenowie z doskonałym czasem — 5:29,58.

Dopiero w 4 minuty po nim pojawia się czołówka, prowadzona przez Francuza Rlegerta, który zajął drugie miejsce, mając czas — 5:33,34.

Trzecim był Rumun Negroescu, czwartym Polak Pietraszewski, piątym Wójcik.

Na dalszych miejscach uplasowali się: Sandru (Rumunia), Herbulot (Francja), Bathie (Francja), Bohdan (CSR) i Gougeon (Francja).

Dalsi Polacy zajęli następujące miejsca: Salaga — 14, Siemiński — 19, Nowoczek — 22, Rzeźnicki — 23.

Licznie zgromadzona publiczność powitała burzliwymi oklaskami wstępującego na metę pierwszego z Polaków Łódzianina Pietraszewskiego.

W dniu dzisiejszym zawodnicy startować będą w ostatnim etapie: Łódź-Warszawa.

Z wyścigu po etapie Wrocław-Lódź wycofali się: Krejcu (CSR) D. Albrecht (CSR) oraz dwaj Bułgarzy: Novolov i Mitov.

Albanczyk Geni został zdyskwalifikowany przez komisję sędziowską z powodu korzystania na trasie z pomocy motocyklisty.

Rumunia I-Polska I 2:1

(Dokończenie ze str. 1)

grać, bo oto w 20 min. Mamot otrzymawszy piłkę silnym strzałem na róg zdobywa

HONOROWA BRAMKĘ DLA POLSKI.

Na minutę przed tym Suszczyk nie wykorzystuje przyznanego rzutu karnego.

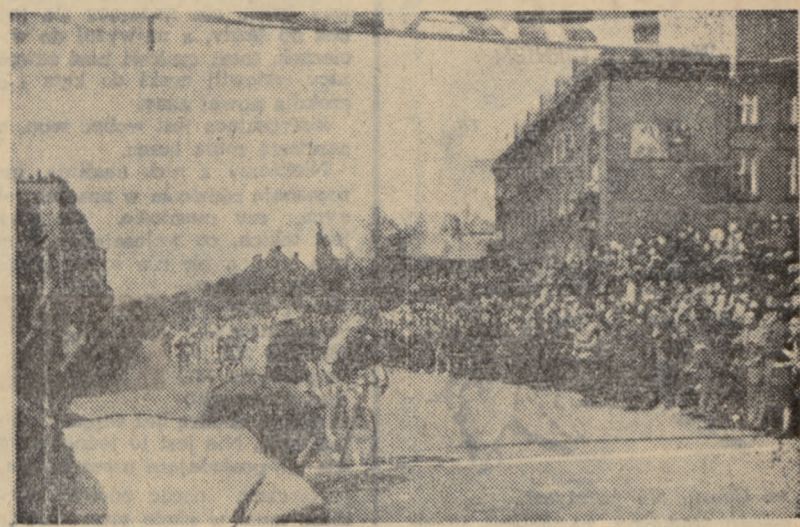
Mimo wszystko mamy jeszcze szansę na wyrównanie. W 24 min. w zamieszaniu podbramkowym Krasówka posyła piłkę do siatki rumuńskiej a w międzyczasie obrońca Ritter fauluje przez pomyłkę własnego bramkarza. Sędzia p. Danko bramki nie uznaje, gdyż wskazuje na Łęca jako rzekomego sprawcę faulu na bramkarzu rumuńskim. Protesty zawodników oraz wzburzenie widzów nie pomagają. Sędzia p. Danko jest nieusłyszany.

Ostatnie minuty gry należą do Polski, która niesłusznie schodzi pokonana z boiska.

Lechia (Poznań) — Czarni (Poznań) 3:1 (2:1)

POZNAŃ. W spotkaniu o mistrzostwo Polski w hokeju na trawie „Lechia” (Poznań) pokonała niespodziewanie poznańskich „Czarnych” 3:1 (2:1), zdobywając w tegorocznych rozgrywkach pierwsze punkty. Zwycięzcy zdobyli bramki przez Zielażka 2, Rozsade 1. Honorową bramkę dla „Czarnych” uzyskał Adamski. Widzów ponad 1.000 osób.

Vesely znów pierwszy

Na metę cawatego etapu wyścigu P-W w Morawskiej Ostrawie, wpadł jako pierwszy Vesely (CSR), którego widzimy na zdjęciu. Tuż za nim Kovacs (Węgry), trzeci — Rzeźnicki.

Porażki ligowców w spotkaniach towarzyskich

Naprzód (Lipiny) — Ruch (Chorzów) 3:0 (1:0)

CHORZÓW (z. o.) Dokładnym odzwierciedleniem spadku popularności Ruchu na Śląsku był sobotni mecz jedenastki 5-krotnego mistrza Polski z drugoligowym lipińskim Naprzodem, któremu przysługiwało się zaledwie 300 widzów. Ci, którzy nie przyszli, nie mają czego żałować, gdyż gra stała na słabym poziomie, mimo że Ruch wystąpił w pełnym składzie ligowym jedynie bez Cieślaka i Suszczyka. Naprzód (Lipiny) odniósł zwycięstwo zasłużenie, a sukces jest tym większy, że goście wystąpili też osłabieni brakiem z najlepszych zawodników reprezentantów Śląska: Kroczyka i Kubacza.

W drużynie Ruchu bezwzględnie słaba linia napadu, gdzie o palmę pierwszeństwa wśród złych walczyli Alster, Kubicki i Cebula. Nie lepszy od nich Bartyla, a Brom ponosił też dużą winę za puszczane bramki.

Przez pierwszy kwadrans lekka przewaga gości, ale wszystkie ataki kończą się autami bocznymi lub bramkowymi.

Ruch dopiero w 16 min. przeprowadza pierwszą akcję, ale Przeczek-

W pierwszą rocznicę zgonu śp. red. Mariana Tolińskiego

Jutro we wtorek 10 bm. mija pierwsza rocznica zgonu naszego nieodżałowanego Przyjaciela i Kolegi ś. p. Mariana Tolińskiego, założyciela „Piłkarza”. Kierownika działu sportowego „Echa”.

Już minął rok... Miał rok od dnia, w którym nieubłagana śmierć wyrwała z naszego grona szlachetnego Człowieka, prawdziwego sportowca i dobrego Polaka.

Pięcioletni pobyt w oświecimskiej kaźni nie pozostał bez wpływu na zdrowie ś. p. Mariana Tolińskiego.

Ożywiony wielką miłością do sportu i do pracy na niwie dziennikarstwa sportowego, pracował ś. p. red. Toliński niemal aż do ostatnich chwil swego życia, redagując żywo i barwnie „Piłkarza” i codzienną kolumnę sportową, wkładając w swą pracę całą duszę.

Ale zmieszczono kilkuletnim pobyt w obozie ciała nie wytrzymało tej trudnej pracy.

W nocy z 9 na 10 maja 1948 roku odszedł od nas na zawsze nasz drogi Przyjaciel.

Dziś w pierwszą rocznicę Jego śmierci nad mogiłą ś. p. Mariana wraz z Jego rodziną, kolegami i przyjaciółmi składamy głęboki hołd pamięci Tego, który nauczył nas kochać sport, kochać trudną i wyczerpującą pracę na polu dziennikarstwa sportowego, i którego słowa stały się dla nas wytyczną w pracy na przyszłość.

Msza żałobna za duszę ś. p. red. Mariana Tolińskiego zostanie odprawiona w pierwszą rocznicę Jego śmierci, we wtorek 10 maja br. o godz. 9, w kościele OO. Kapucynów przy ul. Loretańskiej.

ka sam na sam z bramkarzem nie wykorzystuje sytuacji. — W 23 min. Brychacz z podania Pieca uzyskuje prowadzenie dla Naprzodu. Na 3 min. przed końcem pierwszej połowy Brychacz ponownie ma szansę na zdobycie bramki, ale Brom broni.

Po zmianie pól Peco z rzutu wolnego zdobywa drugą bramkę dla Naprzodu, a wynik spotkania ustala Kokot.

Zagłębie-Gwardia-Wisła 5:1 (2:0)

SOSNOWIEC. Krakowska Gwardia-Wisła osłabiona brakiem zawodników wyznaczonych do reprezentacji Polski, rozegrała w sobotę towarzyskie spotkanie z Zagłębiem, doznając wysokiej porażki w stosunku 1:5.

Zwycięzcy zagrali b. dobrze i dopingowani przez 6-tysięczną widownię uzyskali zasłużone zwycięstwo.

Bramki zdobyli: Głimsa 3, Olszewski i Grządziel po jednej. Dla Gwardii honorowy punkt zdobył Szeurek.

Rymer zwycięża LKS 2:0 (0:0)

ŁÓDŹ. W towarzyskim meczu piłkarskim drugoligowy „Rymer” („Górniki”) pokonał LKS 2:0 (0:0). Jedną bramkę dla „Rymera” zdobył Majchrzak, drugą strzelił Włodarczyk (samobójcza). Sędziował Szumak. Widzów 1.000 osób.

Gra stała na niskim poziomie. LKS grał bez Barana i Łęca.

„Górnicy” włożyli w to spotkanie wiele ambicji i wygrali zasłużenie. W drużynie zwycięzców na wyróżnienie zasługuje para obrońców Pytlak — Bober oraz lewoskrzydłowy Dybała. Z LKS-u na poziomie zagrali jedynie pomocnik — Sołtyśzewski i prawoskrzydłowy.

Górniki (Katowice) — Szombierki 3:1 (2:1)

KATOWICE (z. o.) W meczu piłki nożnej rozegranym w ubiegłą sobotę ligowy zespół Szombierek poniósł niespodziewaną porażkę z A-klasowymi górnickimi.

Gra na dobrym poziomie, spotkanie interesujące, a Szombierki lepsze technicznie. — Bramki dla Górnika zdobyli: Szowiecki, Wiśniewski, Brudalski; dla Szombierek: Burda.

Sędzia p. Rychter dobry, widzów 2 tysiące.

Tęcza Katowice — AZS Katowice 7:0 (3:3)

KATOWICE. W meczu o mistrzostwo ligi szczypiorniaka katowicki AZS przegrał z Tęczą, pomimo że przez cały czas był drużyną przeważającą.

Bramki dla Tęczy zdobyli: Małolepszy 3, Rozpędowski, Olejnik, Szydelko, Tomecki.

Dla AZS: Folkrzyński 3, Grochowski, Haufe, Kandolek.

AKS Chorzów — Pogon Katowice 7:4 (5:2)

KATOWICE. „Święta wojna” w ramach mistrzostw ligi szczypiorniaka pomiędzy odwiecznymi rywalami zakończyła się zwycięstwem AKS.

Chorzowianie przewyższali drugą katowicką o klasę lepszą. Bramki dla zwycięzców zdobyli: Thiel II 5, i Thiel I 2.

Dla Pogoni: Ziąja 2, Pichowicz, Pajączek.

Najbliższe spotkania ligowe

W nadchodzącą niedzielę 15 bm. rozegrane zostaną następujące mecze ligowe:

W KRAKOWIE:

Polonia Byt.—Gw. Wisła

W WARSZAWIE:

Cracovia—Legia

W CHORZOWIE:

LKS—Ruch

W POZNANIU:

PoloniaW-wa—ZZK

W BYTOMIU:

Warta—Szombierki

W GDAŃSKU:

AKS—Lechia

Spotkania drugoligowe:

POŁNOC:

Garbarna—Widzew w Łodzi, Lublinianka—PTC w Pabianicach, Bzura—Pomorzanin w Toruniu, Ostrovia—Ogornik w Siedlcach i Radomiak—Gwardia w Szczecinie.

POŁUDNIE:

Skra—Baldon w Katowicach, Rymer—Naprzód w Lipinach, Chelmek—Polonia Świdna w Świdnicy, Polonia Przem.—Gwardia w Kielcach i Pasawag—Tarnovia w Tarnowie.

Wielkopolska—Śląsk 6:0 (4:0) w hokeju na trawie

POZNAŃ. Rozegrane w Gnieźnie spotkanie w hokeju na trawie między reprezentacjami Śląska i Wielkopolski zakończyło się wysokim i w pełni zasłużonym zwycięstwem Wielkopolski w stosunku 6:0 (4:0). Bramki zdobyli: Malkowski I — 2, Malkowski II — 2 oraz Czajka 1. Sędziowali — Maciejak i Grochowski z Gniezna.

Z. S. Ogniwo-Cracovia otwiera sezon kajakowy

Na pięknie udekorowanej przystani kajakowej ZS Ogniwo-Cracovia odbyło się uroczyste otwarcie sezonu kajakowego.

Po przemówieniu ob. ob.: T. Palecznego, A. Grabskiego (KOZK), C. Łukiewicza (Zw. Samorz.) i T. Rybki (ZS Ogniwo Cracovia), przy dźwiękach orkiestry tramwajarzy podniesiono banderę klubową.

Niech słońce powietrze i woda służą zdrowiu jak najszerszego koła członków zrzeszenia i młodzieży.

A TO CO! PANIENNA!

WALKA Z CIENIEM

— Czemu nie ćwiczysz?!

— Ja nigdy nie zaczęłam! Niech on pierwszy zacznie.

*

Z WYŚCIGU PRAGA—WARSZAWA

„Ten przegra tylko o koło.

— A mówiła mi mama, żeby nie wyruszać w drogę w piątek. No i rzeczywiście..

◆

Sezon zimowy jest już definitywnie zakończony. Jeszcze tylko gdzieś w wysokich górach leży śnieg, nie nadający się jednak do jazdy, a najwyżej do wycieczek, toteż czołowi nasi zawodnicy wstawili deski do kąta i oczekują nowej zimy.

Interesujące jest wobec tego, co nanciarze robią latem.

Niektórzy z nich studiują, inni pomagają rodzicom w pracach rolnych, czy rzemieślniczych, ale wielu jest takich, co waleś się przez całe lato, a nic nie robiąc, omuszlają i demoralizują się. W ostatnim wypadku coś nie jest w porządku. Młodzieńcy, silni i zdrowi ludzie chodzą bez zajęcia i zbijają baki. Nie jest to jednak kwestia nie posiadająca uzasadnienia.

Narciarz, chcąc zdobyć dobrą klasę musi w zimie prowadzić intensywny treningi by w stosunkowo krótkim czasie osiągnąć najlepsze wyniki. Treningi wymagają dużo czasu i mogą być prowadzone tylko w dzień, a ponieważ dziś są krótkie, więc tylko w godzinach przedpołudniowych i popołudniowych. Nie ma wobec tego mowy o jakimś regularnym wykonywaniu zawodu. Stąd czołowi nasi nanciarze otrzymują zwrot utraconych z powodu ćwiczeń zarobków, diety za wyjazd, obozy i kursy i to jest podstawą ich egzystencji zimą. Z chwilą jednak gdy znik-

nie śnieg, zapomina się o nich i pozostawia własnemu losowi.

Trudno byłoby za taki stan rzeczy, akładać winę na władze narciarskie czy zawodników, nie mniej jednak sprawy te wymagają uregulowania i to nie sporadycznie, ale długofalowo. Sądzę, że w pierwszym rzędzie kluby do których zawodnicy ci należą, winny zająć się ich losem i ułatwić im zdobycie takiego zalecia, które dałoby tym zawodnikom egzystencję i jednocześnie zezwalało zimą na prowadzenie treningów potrzebnych do osiągnięcia najlepszej formy, aby narciarstwo

nasze mogło być godnie reprezentowane.

Jeżeli kluby nie są w stanie we własnym zakresie uregulować tych kwestii, należałoby w tej sprawie porozumieć się z PZN-em ewentualnie GUKF-em, a zażądanie to da się na pewno rozwiązać z korzyścią dla obu stron. Możliwość bowiem w tym kierunku są dosyć szerokie.

Czołowi nasi sportowcy, w tym nawet mistrzowie Polski, nie mogą waleś się bez zalecia i żyć życiem nieproduktywnym, ale tak jak w dyscyplinach reprezentowanego przez siebie sportu, muszą być przykładem dla innych w politycznej dla społeczeństwa pracy.

Jerzy Bibel

Moje życzenia

Z Wami jestem przyjaciele

W złotono-złote mają dni,

Kiedy truda macie wiele,

Moje serce z Wami drży.

Czeska Praga — Brno — Ostrawa,

Katowice — Łódź — Warszawa.

Szmerzą gumy po asfalcie

Lakier nikłem w słońcu błyszczą,

A w czołówce wciąż uparcie

Chcecie być koniecznie wszyscy!

Czeska Praga — Brno — Ostrawa,

Katowice — Łódź — Warszawa.

Rzeźniki i Pietraszewski,

Kapiak, Motyka, Salyga,

Leśkiewicz Wójcik i Kudert,

A każdy to stary wyga.

Czeska Praga — Brno — Ostrawa,

Katowice — Łódź — Warszawa.

Przyjmijcie moje życzenia

Płynące z serca szczerego,

Widzieć na metach etapów

Kaźdego chce z Was pierwszego!

Czeska Praga — Brno — Ostrawa,

Katowice — Łódź — Warszawa.

A. W.

Odpowiedzi Redakcji

A. B. Nie ma Pan racji sądząc, że przez wypywanie „kwestuszków” innych dzienników czy tygodników „Piekarsz” chce podważyć sentencje czytelników do tych pism. Inna sprawa, a równie ważna, w których obronach Pan staje, także od czasu do czasu bawią się w wypywanie „kwestuszków”, co ma ten skutek, że w redakcjach zwraca się większą uwagę na borektę. Mój Panie! Pamiętaj, że w dziennikarstwie swyczał ten jest dość szeroko praktykowany i służy się o to nie obraża.

P. Heretyk Jan, Kraków. Jak Pan zapewne zauważył, w ostatnich dniach zamieściłszy dwa obszernie artykuły o sporcie motocyklowym i w dalszym ciągu będziemy o nim pisać. Z pewnością imprez motocyklowych podaliśmy w tygodniku i czwartkowym dodatku sportowym w artykule p. Chojnackiego.

Józef Bicz. 1) Nie wiemy z kim Pan chce korespondować i w jakiej sprawie — proszę podać bliżej cel korespondencji. 2) Towarzystwo Sportowe Gwardia-Wiśła nie posiada jeszcze powyższych odznak. Stara odznaką może Pan nabyć w firmie Małina w Sułkiewiczach. 3) Stare roczniki „Raz, dwa, trzy” i „Przeglądu Sportowego” były swego czasu do nabycia w redakcji „Przeglądu Sportowego” — Warszawa, ul. Mokotowska 3. — Może Pan spróbujcie zwrócić się tam w tej sprawie. 4) My również ubolewamy, że Radio tak mało czasu poświęca sportowi. W stosunku do lat ubiegłych nastąpiła już jednak smaczna poprawa i sądzimy, że w przyszłości zmieni się jeszcze wiele na lepsze pod tym względem. Dziękujemy za pochwałę.

St. H., Kraków. Z współpracy nie skorzystamy.

Przeciwnicy siedzą już w swych rogach ringowych.

Za chwilę: Ring wolny!!!

Bob powstał! Jeszcze raz spojrzął w rząd pierwszych krzesek. Tak. Tuż przy ringu siedzi Kate śląc mu swój promienny uśmiech. Bob wie, jak bardzo życzy mu ona zwycięstwa. Jej jedynym życzeniem jest aby przestał już walczyć. Tak, to musi być jego ostatnia walka, a gdyby tak zakończona... ale o tym Bob nie chciał myśleć.

Pierwsze uderzenia są bardzo ostre. Przeciwnicy walczą na dystans szukając tzw. „słabych miejsc”. Raz, dwa, trzy... Ruchy powolne jak przy zwolnionych zdjęciach kinematograficznych. I nagle lewa ręka Boba wykonała krótki i błyskawiczny ruch. Silny trzask i... „Stalowa Pięść” wali się jak kłoda na deski.

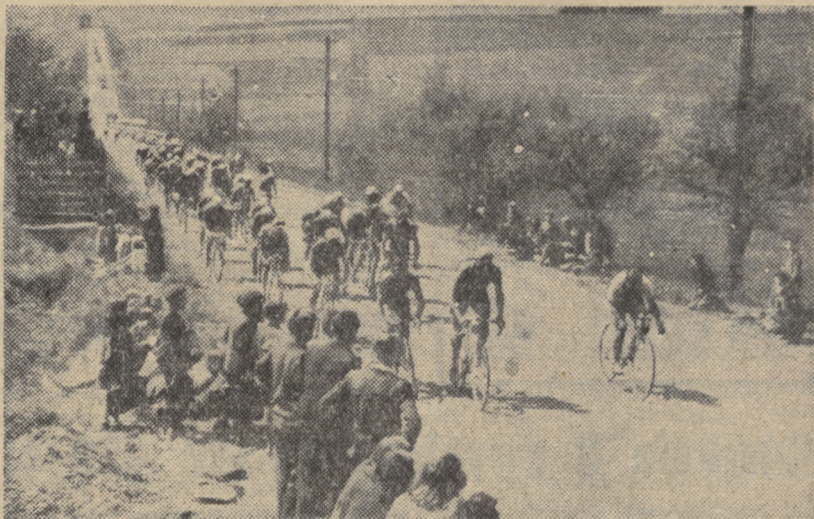
Widownia zamarta. Przecież są to dopiero pierwsze sekundy pierwszej rundy, a „Stalowa Pięść” już na deskach. Wreszcie powstała piekielny wprost wrzask wzywający „Stalową Pięść” do walki. W końcu przy „ośmiu” „Stalowa Pięść” uderzył się na kolana. Bob spokojnie podchodzi do przeciwnika i gentelniejsko pomaga mu podnieść się na nogi. Teraz Bob odsuwa się na krok i lekko uderza przeciwnika w podbródek. Widownia po prostu wyje. Mistrz świata — Jack „Stalowa Pięść” po raz drugi na deskach w pierwszej rundzie!!! Przed wyliczeniem ratuje go gong oznajmiający koniec pierwszej rundy.

Nie wiadomo jak się to etało, ale widownia jest obłąkana przewagą Boba. Zapewne wykorzystał on chwilową nieuwagę przeciwnika i zadał ten piorunujący cios.

Na Taśmę TYGODNIA

Sezon piłkarski w Związku Radzieckim rozpoczął się na dobre. Mecze ligowe cieszą się dużym zainteresowaniem i ścągają wielotysięczne tłumy widzów. Na zdjęciu fragment z meczu Dynamo (Moskwa) — Skrzydła Sowie-
tów.

Największym wydarzeniem sportowym ostatnich dni jest wyścig kolarski Praga—Warszawa. Zamieszczono zdjęcie przedstawia fragment z czwartego etapu wyścigu: Gottwald owo—Morawska Ostrawa.

Czołowi zawodnicy polscy biorący udział w wyścigu P—W. Po lewej najlepszy kolarz Polski Wójcik, znajdujący się w ogólnej klasyfikacji wyścigu w czołówce, po prawej — Wrzesiński.

Mumfrey packstone Ostatnia Walka... R. Ryszard Zdeb

Bob jest spokojny. Całkiem spokojny. Wiedział, że ze względu na Kate musi skończyć z tym „fightingiem”. Miałą przyjść o godzinie 6 i zapytać go co wybiera: ją czy boks. Tak. Kochał ją bardzo ale... czyż łatwo jest zrezygnować z umiowanego sportu. Przyznawał, że trudno mu będzie wyrzucić się swego marzenia. A było nim zdobycie tytułu mistrza świata. I teraz w przededniu tego spotkania musi przyrzec Kate, że będzie to jego ostatnia, bez względu na wynik, walka. Czy zdobędzie tytuł „championa” czy nie, ma zerwać ostatecznie z boksem, którego ona tak serdecznie nie nawiadziła. Aczkolwiek wiedział jak gorąco życzyła mu każdego zwycięstwa, które w swej kolejności miały doprowadzić do spotkania o mistrzostwo świata.

*

Rozmowa z Kate trwała krótko. Przyrzekł jej, że jutrzejsza walka będzie ostatnia.

*

Bob nie jest zdenerwowany. Ten wieczny ucisk powyżej żołądka to raczej niecierpienie, gdyż Bob nie lubi wyciekać na swą godzinę spotkania.

Dziś już nie będzie trenował, obawia się przemęczenia. Trener udzielił jeszcze kilku fachowych wskazówek.

Ale Bob słucha niezbyt uważnie. Myśli jego zaprzęta już coś innego.

Zwycięstwo z Jackiem Snyke zwanym „Stalową Pięścią” oznaczało zdobycie mistrzostwa świata i pieniędzy, których mu obecnie tak potrzeba, gdyż umożliwi mu pobranie się z Kate.

— Tak, to będzie moja ostatnia walka — postanowił.

Znał siebie i wiedział, że jest nadzwyczaj silny i wytrzymały, czego dowodem było tych 56 spotkań wygranych przez k. o. A przecież przeciwnicy byli naprawdę groźni. Naprzekład taki Joe, Murzyn, bokser o budowie olbrzyma, z którym wygrał już w piątej rundzie lub też taki Shed-dock „drwal ringu” były eksmistrz świata, który poddał się Bobowi w ósmej rundzie i szereg innych, którzy byli bożyszczami tłumów. Poza tym Bob wierzył w swe opanowanie i nadzwyczajną technikę popartą piorunującym ciosem.

— Przełamie nimb o niezwykłej siły tej „Stalowej Pięści” — myślał Bob. — Muszę, muszę!!!

*

W dniu spotkania Bob leżał na tapczanie oddając się rozmyślaniam, gdy nagle ode drzwi rozległo się wołanie — wstawaj Bob! Jedziemy!

*

wystarczyło, by zwał się na deski oszołomiony. Cała głowa nagle jakby zmartwiała i pękała od piekielnego szumu w uszach. Bob jest wyraźnie „groggy”... Leży na deskach by nieco ochłoniąć.

— „Co za szczęście — myśli — że nie poszło w podbródek, bo byłoby już po mnie”

W miarę czasy gdy siedział dołączyl do „6-u” dosłyszał co woła Kate...

— „Rękawica zmieniona, Bob rękawica zmieniona, uważaj!!!”

Ah, tak, więc „Stalowej Pięści” zmieniono rękawicę. Bob bezwładnie opada na deski a sala „wyje” z zachwytem. Na punkt przed wyliczeniem Bob zerwał się na nogi. I trudno było nawet najbystrzajszemu oku dostrzec w jaki sposób udało mu się wykreślić rękę przeciwnika i błyskawicznie zdjąć rękawicę.

Ściągniętą rękawicę rzuca przez Henry Kate. Straszliwa wrzawa nie ustaje — w rękawicy znajduje się kawałek ołowiu...

*

Bob wygrał walkę ruszając jak lawina na przeciwnika. Wściekłość zalewała mu oczy i dodaje tyle siły, że jedno uderzenie rozciągnęło „Stalową Pięść” na deskach. Nie było nawet protestu widowni, przeciwko temu, że Snyke był tylko w jednej rękawicy.

Tak zakończyła się ostatnia walka Boba, a wygrał ją dzięki tej, dla której stoczył jedną ze swych najcięższych walk.

— — —

„I kto wie, gdyby nie Kate — myślał nieco później Bob — czy zdobyłbym jej rękę i mistrzostwo świata.”

A jednak powodzeniu nie można zbyt długo dowierzać...